

**УКРАЇНСЬКА НАРОДНА КАЗКА
ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ
У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ**

Канарова О. В.

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри соціальної роботи,
соціальної педагогіки та дошкільної освіти
Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького*

Семенюта О. В.

*студентка
Мелітопольського державного педагогічного університету
імені Богдана Хмельницького
м. Мелітополь, Запорізька область, Україна*

Однією з актуальних проблем та провідних завдань сучасної освіти – формування зв'язного мовлення дошкільнят. Українська народна казка є ефективним і перевіреним часом засобом формування мовлення. А саме, українська народна казка найкраще служить джерелом образів та сюжетів, активізує дитячу уяву і творчість, є зразком зв'язної розповіді і літературної мови. В сучасності формування мовлення розглядається як загальна основа виховання і навчання дітей. Один з видатних психологів Л. Виготський говорив, що від мови залежать не тільки інтелектуальне формування дитини, але і становлення характеру, емоцій і особистості в цілому.

На сучасному етапі психологи та педагоги активно займаються вивченням проблеми формування зв'язного мовлення у дошкільників. Для того, щоб дитина стала освіченою у подальшому житті потрібно з дошкільного віку розвивати творчі здібності, мовні навички та літературну мову. Через зв'язне мовлення реалізується одна з основних її функцій – комунікативна.

Зв'язне мовлення має надзвичайне значення для формування інтелекту та самосвідомості дитини, воно позитивно впливає на формування таких її важливих особистісних якостей, як комунікабельність, добро-

зичливість, ініціативність, креативність, компетентність. За допомогою добре розвинутого зв'язного мовлення дитина навчається чітко та ясно мислити, встановлювати контакт з тими, хто її оточує, ініціювати власні ідеї, брати участь у різних видах дитячої творчості [2, с. 450].

Українська народна казка є невичерпним джерелом знань. З неї діти дізнаються про час і простір, про взаємозв'язок природи та людини, казки показують дітям добро та зло. Але у наш час з розвитком телебачення читати діти стали менше. Більшість часу дитина сидить перед телевізором або комп'ютером, а не з книгою, адже дивитися цікавіше. Казки у дошкільному закладі можна подати дітям найрізноманітнішими способами, такими як читання, розповідання, переказ в особах, драматизація, театральні вистави.

Проблемою формування зв'язного мовлення дітей дошкільного віку займалися такі вчені як А. Богуш, Н. Гавриш, Т. Котик, К. Крутій, Н. Лисенко, Н. Маліновська, К. Ушинський, Є. Фльоріна та інші.

Сучасний етап навчання дітей рідної мови також знаменитий своїми дослідниками. В останні десятиліття були розроблені новітні варіанти методики розвитку звукового аналізу слів та навчання грамоти на основі усвідомлення дітьми звукового складу рідної мови, авторами яких є Г. Белякова, Д. Ельконін, Л. Журова, Є. Струніна, Г. Тумаковата ін. На високому рівні знаходяться дослідження проблеми збільшення словника дитини у дошкільному навчальному закладі (В. Гербова, М. Коніна, Н. Логінова, Г. Ляміна, Ю. Ляховська та ін.) [2, с. 177].

На думку К. Ушинського, необхідно вводити дитину у світ рідної мови вже з перших днів її життя. Важливим елементом рідної мови видатний педагог вважав народність, адже кожен народ створює власну мову без сторонньої допомоги.

Він наполягає на тому, що усна народна творчість (загадки, скороомовки, казки та прислів'я) має величезне значення для розвитку мовлення, тому що вони сприяють природному розвитку чуття рідного слова. Фольклор, особливо прислів'я, як вважає педагог, впливають на дитину за допомогою як змісту, так і своєї форми.

У працях С. Русової також описано, яким чином необхідно розвивати рідне мовлення у дітей дошкільного віку. Основними шляхами педагог називає:

Значення казки для формування мовлення дитини важко переоцінити. Вона розширює словниковий запас, допомагає в правильній побудові діалогів, насичує мову емоційністю, образністю, красою.

Література:

1. Алексеева М. М. Речевое развитие дошкольников / М. М. Алексеева, В. И. Яшина. – М.: Академия. – 1999. – 159 с.
2. Богуш А.М. Дошкільна лінгводидактика: Теорія і методика навчання дітей рідної мови в дошкільних закладах. Підручник / А.М. Богуш, Н.В. Гавриш. – К.: Видавничий Дім «Слово». – 2011. – 704 с.
3. Запорожець О.В. Психологія сприймання дитиною-дошкільником літературного твору / О.В. Запорожець // Дошкільна дидактика: хрестоматія / упоряд. А.М. Богуш. – К., 2005. – С. 622-628.
4. Петрова Г. Казка у вихованні моральних почуттів / Г. Петрова, Л. Москальова // Відкритий урок. – 2009. – № 3. – С. 32-33.
5. Юрченко М. Гармонійно розвиваємо дошкільника через казку / М. Юрченко // Бібліотечка вихователя дитячого садка. – 2004. – № 21-22. – С. 51-53.

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ РОЛІ КОМАНДОУТВОРЕННЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПЕДІАТРА

Карпова М. Є.

*аспірант кафедри психології та педагогіки
Університету імені Альфреда Нобеля
м. Дніпро, Україна*

За останні двадцять років у системі охорони здоров'я України суттєво загострилась проблема фрагментації надання медичної допомоги. Сутність цієї проблеми полягає в недостатній взаємодії лікарів первинної та вторинної ланок, недостатня цілеспрямованість на кінцевий клінічний та економічний результати. Формування інтегрованої системи охорони здоров'я в нашій країні є певним кроком у подоланні проблеми фрагментації. Проте слід зазначити, що цей крок буде здійснений